

AN-HA-BÁO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
EDITION EN QUOC-NGŨ DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles

NHÀ BÁO Ở TAI ĐƯỜNG - Boulevard Delanoue - Cantho

Directeur Politique: TRẦN-ĐÁC-NGHĨA

LEGAL
RECOGNITION
N° 1941

PHẠM-KY-XUONG
CHỦ-BẾT

Về việc mua bán hay là
mua nhứt-trình hay là gở
bài đăng báo xin đề thơ
cho M. ĐỒ-VÁN-Y quán-lý

Lúc mua báo xin các
ngài chiến cõ, gởi số tiền
luôn, bốn-quán lấy làm
thăm cảm.

VỀ VIỆC PHÒNG-NGỪA

Cho khỏi mang chứng thiên-thời

Bệnh thiên-thời là một chứng
bệnh, ai ai cũng đều biết, rất
truyền nhiễm mau lẹ. Thấy thuốc
Langsa cho chứng bệnh thiên-
thời phát ra bởi người ta ăn uống
nhầm con độc trùng (microbes)
lộn vào nước uống và phẩm thực.
Nghiệt chứng này khi mới phát
lên thì ăn tả liên liền, rồi vọt bẹ,
kể tác tiếng bặt mặt đường tiêu-
tiện từ nhiên một thét phải hựt
hối.

Cho được phòng ngừa khỏi
vướng bệnh thiên-thời, theo cách-
thẻ của thầy-thuộc Langsa dạy
như vậy: khi nào trong xóm trong
làng nếu có một người rồi bị
bệnh thiên-thời, thì bốn-phần của
mọi người phải gìn giữ ngăn-
ngừa cho lắm, đừng để chứng
bệnh ấy được lây qua cho kẻ khác.
Cần phòng ngừa thì phải lập tức
chờ người bệnh tới nhà-thương
vị niệm nay ở đâu cũng có lập
nhà thương dạy cho quan-thầy điều
trị. Còn như ở xa xuôi không thể
đem đến nhà-thương thì phải để
người bệnh nằm riêng ra một chỗ
nào đó (tốt nữa là che cái chòi lá
mà để người bệnh, được đến khi
bệnh mạnh hoặc bệnh chết thì
phải thiêu hủy chòi ấy đi) cất một
người nào trong thân quyền ở
trường nhứt đó mà săn-sóc nuôi
người bệnh mà thôi; người nuôi
phải rửa tay với savon và nước
crésyl mỗi khi nào có sờ-rám đến
mình người bệnh, cũng không
được ăn uống tại trong chòi, trong
phòng người bệnh, cần nhặc
dùng cho ai đến gần người bệnh,
hà con thân tộc đến thăm phải
dùng xa xa mà hàng-hỏi, đã biết
tinh ruột thịt thương yêu nhau,
nhưng phải giữ tánh-mạng mình
lắm đầu mới được. Lúc người
bệnh chẳng may mà qua đời, thì
phải lo đem chôn-lấp-tức, trong
hòm phải để với bột cho nhiều,
phải đạo huyết mà cho sau ít nữa
là 2^h50 rồi cũng phải rắc với bột
ở dưới huyết cho nhiều, còn quán-
áo, mền-chiều, gối-nệm (nhứt là
đó nhẹ giá mà có thể đốt) của
bệnh nằm thì phải đốt đi hết, còn
đường chôn thì chôn nước crésyl
khử dột và rải với bột, dưới đất
ngay chỗ bệnh nằm cũng vậy. Làm
như thế là có ý giết những con
độc trùng ở trong mình người
bệnh nó bỏ ra nơi xung-quanh đó.

Đó nẩy trời nắng hừng thường
biên sanh chứng bệnh hiểm
ngheo ấy. Nghe đầu ở xứ Nam-

vian hiện thời thiên hạ đang hao
hết về bệnh thiên-thời, lại ở Sóc-
trăng cũng nghe nói nhiều người
bị bệnh đó. Còn ở tỉnh Cantho đây,
kể từ 20 ngày rồi, rải-rạt ở các
làng nhứt là miệt Phụng-hiệp
cũng nghe nói có bệnh thiên-thời
đang nhiều hại. Sở Y-tế Cantho
mỗi ngày đều có phải 1, 2 thấy
điều-dưỡng chương dậu đi các
làng, nhứt là chỗ nào có cho hay
rằng có bệnh đó phát lên, mà
tiêm thuốc (vaccin anticholérique)
trừ bệnh thiên-thời cho nhơn dân.
Đây là một phương hay, rất mau
nhiệm để ngăn-ngừa chứng độc
ấy, vậy khi nào có thấy thuốc đến
tiêm trong làng, xin ai nấy đừng
ái-ngại đều chi, cứ để cho người
ta tiêm được mình tránh khỏi
bệnh đó, thật là hữu-ích cho mình
nhiều lắm. Còn trong mỗi quận
như là Omôn, Trảo, Phụng-hiệp,
đều có nhà thương có quan thầy
thuộc Annam ở đó, mỗi ngày đều
có tiêm thuốc ngừa bệnh thiên-
thời trong quận.

Tại nhà-thương chánh ở Can-
tho quan thầy Langsa có ra toa
dạy bảo-chê thứ thuốc trị bệnh
hiểm-ngheo đó, ầu-tà và trùng
thực uống cũng hay; mỗi ngày
đều có gởi-phát cho làng này làng
kia để hờ tại nhà công-sở, trong
nhơn dân ai rồi lâm chứng đó hãy
đến xin (khởi trả tiền) đem về cho
người bệnh uống do theo cách dạy
trong cái nhân dân ngoài về thuốc
đó.

Ài này hãy giữ lấy mình theo
cách thứ nói trên kia, nghĩa là
hãy lo đến nhà thương xin tiêm
thuốc ngừa thiên-thời, dùng an độ
chua, trái cây sống, đồ chột-bụng,
vật thực chạm tiêu, v.v.v. Nhứt
là phải uống nước trà, nước nấu
cho chín, hàng đêm ngủ phải đắp
bụng lại cho kín, mỗi bữa ăn phải
rửa tay với savon và súc miệng
cho sạch trước khi ăn cơm.

Hễ mỗi người đều giữ phận sự
mình cho được trọn như vậy, thì
chắc là khỏi mang chứng thiên-
thời hiểm-ngheo đó vậy.

VAN-ĐỨC

Cuộc tuyên cử cai-tổng

Tổng Thanh-an Sóc-trăng

Nghe rộn rịp có ba ông ra xin
trạch cử cai-tổng kỳ này, 1° là ông
Thái-trường-Cửu cựu hương-chủ
làng Xamau, 2° là ông Trần-minh-
Cửu đương Xã-trưởng làng Hòa-lũ,
3° là ông Võ-văn-Huân ban-biện
Tanh-an

Ba ông này ra tranh cử nhậm cũng

đồng lực đồng tài, còn về đức hạnh
cũng chẳng kém sắc nhau bao nhiêu.
Đây chúng tôi xin kể sơ cái cử-chi
của ông Thái-trường-Cửu cho các
ông thừa-sai rõ: và ông Thái-trường
Cửu vẫn là con của một vị cựu cai-
tổng cũng trong tổng ấy, nên nhà hậu
bực tài danh, đức hạnh đủ gồm,
nghề văn thông-lão, thêm tiếng chức,
tiếng thổ cũng là thông.

Nếu ông Thái-trường-Cửu chen
đang vào cái địa vị cai-tổng mà cầm
quyền chánh trị trong tổng thì xứng
dáng biết bao.

Còn phần ông Trần-minh-Cửu này
vẫn là xã-trưởng xuất thân, trong
nhà tức dụng, học hành lối-lạc, mà
ông đưa chen theo đường lân-nhà,
cho ông không kham cái phần
trách-nhiệm của ông.

Còn ông Võ-văn-Huân, gia-tư
nghĩ cũng tầm-thường bực trung, bề
học thức cũng dặng chen vào, ngặt
một điều tuổi ông còn nhỏ, lại là làm
Ban-biện tại chức chưa được một
năm, theo nghị định ngày 26 out
1910 thì phải tạm Ban-biện ít nữa
là 4 năm mới được vào vị, cử cai-
tổng.

Bởi các cơ nói trên đây, so lại lực
cả ba ông tranh cử đây, thì ông Thái-
trường-Cửu có phần hơn hết, vì ông
tinh anh nhũn nhũn, lại thêm đức hạnh
dối trao, hai chữ thanh liêm lẽ ông
được năm giữ, nên kỳ tuyên cử cai-
tổng này, thì các bạn thừa-sai đều
bỏ thăm mà cử ông Thái-trường-Cửu
lên làm cai-tổng thì mới đúng người
cải trị, vì ông Thái-trường-Cửu là
người năng sang trọng, người tài năng
lại thêm người mien đức, nếu ông
Thái-trường-Cửu dặng lên làm cai-
tổng thì trong tổng này và lân-
cư trong tổng và đường hậu-tân
chúng tôi cũng là có quyền cảm một là
tham mà tuyên cử phải hết sức lực
cho được người có trí nhiệt thành, tại
có dóm đương như ông Thái-trường-
Cửu đây.

Nên chúng tôi vì đều công-ích cho
cả và công chúng nên chẳng nề lời
quê tiếng kịch viết ra bài này đây
lờ An-Hà ấn hành cho các bạn thừa-
sai trạch nhơn trí cử xin càng xết.
Bạn thừa-sai trong tổng Thanh-an
NGUYỄN-BỬU-ĐỨC

CUỘC TUYÊN CỬ CHỨC CAI-TỔNG

Tổng Thanh-an Sóc-trăng

Nghe đồn rằng có trạch quan chủ
tính, trạch cho bảy làng trong tổng
làm xã thừa-sai, chẳng bao lâu đây
có mở hội tuyên cử một vị Cai-Tổng
hầu lo việc nước việc dân lãnh phần
chánh trị.

Mấy ngày rày tại tổng ấy đi đến
đâu cũng nghe tiếng bàn-bàn luận-
luận phân-phán bất nhứt, đến nghe
tiếng phong-vân chẳng làm thì có
ba ông ra dự cử kỳ này.

1° Là ông Trần-minh-Cửu 49 ans

Xã trưởng làng Hòa-Tũ

2° Là ông Thái-trường-Cửu 45 ans

cựu hương chủ Xamau

3° Là ông Võ-văn-Huân 36 ans

Ban-biện.

Trong ba ông này có lớn có nhỏ
niên xỉ bất đồng mà tại ba lợi-lạc
nhơn phẩm phi thường, lại là, người
biết thiết bực tài danh,

Nếu ông nào dặt cử thì phải phoigan
trái mặt mà gạnh việc công bịnh về
nước về dân mà lo cho kham phần-
trách-nhiệm dặng đến ơn tri ngộ của
các bạn thừa-sai đã trạch nhơn trí
cử, xết trong ba ông này có ông
luyện lạc lão thành, cũng có người
niên thiếu trí thức, rộng hẹp khác
nhau???

Vậy xin các bạn thừa-sai càng xết
vì chức Cai-Tổng là rất quan-hệ trong
phần chánh trị, nếu các bạn thừa-
sai cử ông ta bất lữ mà cử nhậm
kể sát phạt gặt gao lung lự thế cây
thần, lự kiêu tự dật, lòn cúi bợ dợ
q an trên thì chúng dân phải chịu
cả đời áp chế dưới quyền vị ấy,
chứng đó các bạn thừa-sai chúng ta
có ăn năng cũng muộn rồi.

Ấy vậy chúng ta có quyền mỗi
người cầm một lá thăm mà chẳng
trạch nhơn, trí cử lựa sao cho đáng
người làm quan thầy, lựa sao cho
đáng người hiền đức phải giống coi
mấy năm trước vị ấy làm làng tánh
hạnh có thanh liêm hay là sâu dân
một nước, người hiền lương hay là
tàng bạo, có ý quyền áp chế ai không,
có vọng tài khinh nghĩa hay không,
có khi bặt kẻ hân vi chẳng, lựa
người có dặng làm thầy lương
chức và cái trị dạy dỗ nhơn dân
trong tổng.

Vì trong khoản trót vài chục năm
mới có xảy lại một lần bầu cử chức
cai-tổng, chẳng phải vài ba năm rồi
cử lại, xin các bạn thừa-sai đừng
nhầm mất xúi tay mặt tình thế sự.
Xin mấy ông bạn thừa-sai luận
uên mạng vận tương lai, chúng ta
có quyền lự do trạch cử không
ai câu trức ép buộc mình dặng, xin
uân thu lợi ít nhiều phòng mua vui
trả-rượu, mà danh tiếu nhậm mất
buo quan cưỡi che giả dẹt ngoi tại
thi chẳng những uôn một lá thăm
mà thôi, tại con bị áp chế về đường
nghi-tan.

Nếu các bạn thừa-sai đồng một
lòng xúi một ý, thì nên cử quyết ông
Trần-minh-Cửu; là vì so sánh cái
cử chỉ hải hà của ông Trần-minh-Cửu
thì ông dặng cái trị chúng ta làm,
người đã lão thông chữ Hồn tại biết
nói tiếng chức liêng dặng thơ tại biết
chữ quốc âm là khác nữa, tại vì công
lý sự ích quốc lợi dân hời dăm thơ
thể dôi lời quê kịch xin các bạn thừa-
sai càng xết, mong thay! mong thay!
Một người thừa-sai trong tổng
PHẠM-TRUNG-CHÁNH lự Hào-Nghĩa

Cántho Thời-dam

Tỷ với Sửu vẫn là anh em bạn thiết
Tỷ ở Trảo, Sửu ở Cántho. - 2 người
tuy là làm hiệp ý đầu, nhưng mà
cũng ít hay tới lui với nhau cho lắm,
vì nhà cửa không đồng gần-gũi nhau.
Ngày kia Tỷ có việc lên Cántho ghé
nhà thăm Sửu - Sửu mừng rỡ bắt tay
Tỷ bữa-sua mời ngồi, rồi hồi con
trong nhà lấy rượu trà ra uống dăm
dạo chơi. Rượu trà bưng mặt tỏ nỗi
hàng huyên một hồi, Sửu bèn hỏi Tỷ
đó rày ở Trảo có việc gì lạ không?
Tỷ - Có gì đâu lạ, thiên hạ bằng
ai cũng như thế ng. A, có một cuộc
vui là hôm đầu tháng, ông Hương-
quan ở Đông-hậu năm nay niên đáo
thất tuần, con rể của ông có bảy lễ

Tên-Trung-Hòa

Đại-Dược-Phòng Cántho

TAM SẮC HỒ HOÀN trị các chứng hư
nhược, đờn-đờn, đờn-hà, con nít
đều dùng được cả, đờn-hà không có
con, uống lâu sẽ có con, v.v. mỗi
ve.....1\$ 50

CƠ MỤI ĐIỀU KINH BẠCH ĐẠI HOÀN
trị chứng đờn-hà dặng kinh nguyệt
không đều, huyết bạc, mỗi ve.....1\$ 00

HÓA ĐAM CHỈ KHÁI TĂNG trị chứng ho
lao, ho gió, mỗi bao.....0,10

NGŨ LÂM BẠCH TRƯỚC HOÀN trị chứng
xích-trước, bạch-trước, huyết trước,
lâm trước, mỗi ve.....0,40

O KÊ BẠCH PHỤNG HOÀN trị chứng
hư thai, tiểu sàng, kinh nguyệt bất
đều.....1 hộp 2 hoàn.....0,60

1 hộp 4 hoàn.....1,20

DƯỠNG HUYẾT ĐỒ THẬN THẤP trị
chứng thân-thể suy nhược, bổ đường
nguyên khí, mỗi ve.....0,60

TIÊU NHỊ TIÊU THỂ LỘ trị chứng cam
lệch con nít ăn uống không tiêu mỗi
ve.....0,50

BẮC BƯU NHÂN ĐƯỢC trị bệnh con
mất hay lắm, mỗi ve.....0,50

THANH TANG BỔ TÁ HOÀN thuốc bổ lá
môi ve.....0,10

LẬP CHỈ TANG THỐNG mỗi chỉ.....0,10

TIÊU NHỊ CAM-TIÊU TANG thuốc sáng
lời mỗi chỉ.....0,10

NHƠN SÂM HẢO SIÊNG mỗi chỉ.....0,30

HÔNG BẠCH LỢI CHỨNG mỗi chỉ.....0,20

TRÍ-TRUNG-HOÀ

Tiệm thuốc bắc, tại đường cầu tàu
lực-linh số 32 tại CÁN-THO

"Le Livre de la Terre"

Ấy là tên một quyển sách mới xuất bản tại An-Hà ấn-quán Cántho. Tác
giả là ông Le Nestour đồn điền ở Rachgiá. Ông Le Nestour qua Namkỳ ta
trót 50 năm nay, trước làm quan sau ẩn sĩ qui điền về lập nghiệp tại Hòn
Tre thuộc tỉnh Rachgiá.

Trong sách này ông bèn về cách trồng cây, trồng bông lập vườn cách
nuôi các loài súc vật, cách làm nhà cửa. Ông bàn đến vấn đề nào cũng rõ
ràng lắm, thiệt là một người rất từng trải, rất kinh-lịch. Đọc sách ông ai ai
cũng có thể học thêm nhiều việc có ích, mà nhứt là mấy nhà nông gia Annam
ta lại càng nên đọc sách này.

Đất Namkỳ ta là đất phì địa, thế mà ngoài việc làm ruộng thì ít ai biết
trồng tỉa giống cây trầu nào, hoặc nuôi giống súc vật nào mà thân huệ lợi
cho nhiều cũng như bên nước Pháp vậy. Ông Le Nestour trót năm mươi
năm ở xứ này chỉ nhờ lập vườn, nhờ nuôi súc vật mà làm giàu to. Ta nên
nên sách ông cho biết cách thế ông lập nghiệp ra thế nào.

Sách này

Có trữ bán tại An-Hà Ấn quán Cántho

khánh thọ thất tuần chúc mừng cho ông.....
Sưu—A phải, trong An-hà-Bào có nói là kỳ long trọng lắm, có vậy chăng?

Ty—Sao không, ông Hương-quan Đông-Hậu là một nhà cự phú trong tỉnh mình, lại thêm con rể của ông, người nào người nấy thấy đều có học, lại thêm cuộc lễ khánh thọ là lễ chúc mừng, bảo sao không long trọng được.

Nói ra té là quá đáng, chứ các cuộc vui chơi hôm đó và cuộc đãi đằng quan khách thật ít nơi bì kịp.

Sưu—Thật cũng đáng khen cho ông Hương-quan, Phu, Thọ gồm đủ là ai được vậy. Giàu sang thật là vui sướng.....

Ty—Ai thì tôi không dám biết, chứ như ông Hương-quan ở Đông-Hậu đây, mất tôi thường thấy ông ít rảnh rang gì được. Nhà ngói 5, 7 tòn, tiền bạc chất đầy tủ, ruộng đất có bay ruộng cánh; song coi thế ông lo lắng.

Nhất là mùa này là mùa gặt hái, ông phải lo thu hoạch không hở tay.

Sưu—Vậy chứ con ông đâu, mà phải để cho ông không rảnh rang được như thế?

Ty—Thì Hương chủ S.... với Xã Ph.... là con trai của ông ở chung trong nhà ông đó; song ông có tánh siêng năng làm lụng từ nhỏ đến già đã quen rồi. Thế khi ở không ông chịu không được thì phải!

Sưu—Già cả tuổi cao lẽ phải thanh nhàn dưỡng lão, để cho con cháu nó làm cũng được; như ông vậy cũng nên tính phân chia sự-sắc cho con cháu đó cho an bài lúc ông còn tại dương đây, rồi thì ông cũng nên thừa lúc an nhàn lão cảnh mà du thủy du sơn, nay dạo xứ này mai chơi xứ nọ cho phi chí bình sanh, kéo mấy mươi năm rồi lao thân tiêu tử mà tạo thành sự sang cả mấy trăm ngàn để cho con cháu hậu hưởng.

Ấy là ông xử tròn bổn phận làm cha đối với con. Tôi ngày theo ông bà, tưởng như thế cũng là toại chí của ông đó. Lo chỉ con rể của ông làm không nên việc, chứ mấy cũng biết chứ: trai thì thầy hương chủ S.... thầy xã Ph...., gái thì cô tư Q...., cô năm H...., cô sáu H...., rồi thì thầy B....thầy H...., người nào người nấy như hột gạo cội, có học-thức, đủ tư cách mà quảng nghiệp dinh thương.

Bài này trị chứng Phỉ-từ là Tàng lang đóng vào con mắt cũng vậy. Nang xương hổ (bồ-bồ) đâm cho nát bích lỏ mũi ngay con mắt đau thì tàng lang cũng ra.

Vô-quốc-Hưng Hiệp-Đức(Tràvinh)
Ai tin

Tiếp được tin chẳng lành gửi đến cho hay rằng: Quan Phủ honoraire Nguyễn-văn-Hội diên-chủ ở Cầu-Ngan (Tràvinh) đã từ trần ngày 23 Mars 1926 hưởng thọ được 69 tuổi. Cuộc tổng chung đã an bài ngày 26 Mars 1926 tại Cầu-Ngan.

Bản báo kính lời phân ưu cùng bửu quyến của Quan Phủ và chúc cho vong hồn ngài cảnh ng ai tiêu diêu, văn hương tự tại.

Bà Võ-thị-Lũy là thân sinh của Mr. Nguyễn-văn-Kia Điều-đường đang giúp việc tại nhà-thương An-hóa (Mỹtho) mới từ trần ngày 28-Mars này tại Cánh-thơ. Bà hưởng phước tròn được 76 tuổi. Cuộc tổng chung đã hoàn thành hôm ngày 30 Mars 1926.

Ty—Anh này nói thừa lý, đáng lẽ ngày con rể ông chúc thọ thất tuần hôm nọ đó, ông đã làm cuộc huân-phân thì phải lắm.

Sưu—Ngày nay cũng được, miêng là ông làm cho sớm trong lúc này, thì tiện lắm, chứ mấy nghĩ coi phải không?

Ty—Phải quá chứ! Nói đến đây tôi cũng phải thở dài, kỳ này, Ty xem lại là gần 12 giờ trưa, nên lật đật kiểu vợ chồng Sưu mà về Trà-thôn.

T. T. (Thuật lại)

Gia truyền

LƯƠNG PHƯƠNG THẦN HIỆU

Bài thuốc Toàn kinh Quan-Am

Trị các chứng đau con mắt.

Hùng dóm (một gấu)	1 phần
Thiên liêng	1 lượng
Mật mòng hoa	1 lượng
Cương huyệt	1 lượng
Phòng phong	1 lượng
Long đóm thảo	5 chỉ
Địa cốt bì	5 chỉ
Mộc tặc	5 chỉ
Tiền linh bì	5 chỉ
Củ mạch	2 chỉ rưỡi
Triều phúc hoa	2 chỉ rưỡi
Bạch các huê	2 chỉ rưỡi
Xà thoác	5 chỉ (sao vàng)
Sanh nhơn (rửa sạch)	3 chỉ
Kỳ lân kiệt	1 chỉ
Mang kinh tử	1 nắm

Các vị chung đàm làm mạt, 1 cái gan con chó mực luộc rồi phơi khô đem chung với thuốc bột hồ làm hướn bằng hột tiêu. Khi ăn cơm rồi uống 30 hướn nước cơm uống tổng hạ thì sáng.

Nhân huê

Đi giang năng về con mắt tối tăm. Sớm mai sáng dùng lá dâu còn hơi sương nấu nước xông rửa thì mạnh.

Con mắt quáng gà.

Tối không thấy đường mà đi.

Tuyệt Uổng

Hùng hoàng tăng nhỏ (nước phi) 1 chỉ 1 cái gan con gà nhỏ, đem chung với thuốc chưng mà uống hai lần thì thấy đường.

Hựu phương trị con mắt quáng gà

Dùng:

Thạch khuyết minh (dốt dòn tăng mạt).

Dạ minh sa

Hai vị bằng nhau chung tăng với 1 cái gan con gà cũng bằng với thuốc: nước sôi đồ trong và ngoài (xung) đợi nguội rồi ra uống thì lành bệnh.

Tàng lang đóng vào con mắt muốn đuổi

Dùng:

Móng tay người mài với nước mưa cho đặt, mực xạ mài thêm, việc mới (pinceau) chấm thuốc ấy mà rá chỗ đau mà lấy tàng lang ra thì mạnh.

Bài này trị chứng Phỉ-từ là Tàng lang đóng vào con mắt cũng vậy.

Nang xương hổ (bồ-bồ) đâm cho nát bích lỏ mũi ngay con mắt đau thì tàng lang cũng ra.

Vô-quốc-Hưng Hiệp-Đức(Tràvinh)

Ai tin

Tiếp được tin chẳng lành gửi đến cho hay rằng: Quan Phủ honoraire Nguyễn-văn-Hội diên-chủ ở Cầu-Ngan (Tràvinh) đã từ trần ngày 23 Mars 1926 hưởng thọ được 69 tuổi. Cuộc tổng chung đã an bài ngày 26 Mars 1926 tại Cầu-Ngan.

Bản báo kính lời phân ưu cùng bửu quyến của Quan Phủ và chúc cho vong hồn ngài cảnh ng ai tiêu diêu, văn hương tự tại.

Bà Võ-thị-Lũy là thân sinh của Mr. Nguyễn-văn-Kia Điều-đường đang giúp việc tại nhà-thương An-hóa (Mỹtho) mới từ trần ngày 28-Mars này tại Cánh-thơ. Bà hưởng phước tròn được 76 tuổi. Cuộc tổng chung đã hoàn thành hôm ngày 30 Mars 1926.

Ty—Anh này nói thừa lý, đáng lẽ ngày con rể ông chúc thọ thất tuần hôm nọ đó, ông đã làm cuộc huân-phân thì phải lắm.

Sưu—Ngày nay cũng được, miêng là ông làm cho sớm trong lúc này, thì tiện lắm, chứ mấy nghĩ coi phải không?

Ty—Phải quá chứ! Nói đến đây tôi cũng phải thở dài, kỳ này, Ty xem lại là gần 12 giờ trưa, nên lật đật kiểu vợ chồng Sưu mà về Trà-thôn.

T. T. (Thuật lại)

Sao mà nhân mày nhiều mặt da thịt có ngứa khó chịu thì lấy Pommade Cadum thoa cho hết gáy quào làm chỉ cho tróc vảy trảy da.

Cô Gabrielle Robine, nhà hát Comédie française có nói: « Xà-bông Cadum đóng đóng đóng rửa cho da: mặt mình tốt bực nhất là tại xà-bông ấy tốt có đủ vị phải dùng mà thôi. » Phải là anh, anh dùng xà-bông thường, làm trọn đêm mới nhiều làm cho da hay khô nhám. Xà-bông Cadum rửa thiệt sạch da mạnh giỏi, khỏi lo có bệnh nổi mụn, tươi tốt tự nhiên hời.

Bản báo kính lời chia buồn cùng Mr Nguyễn-văn-Kin và gia quyến. Cầu chúc cho vong hồn bà cụ được hồng đảo tiêu diêu, văn hương khoái lạc.

AN-NH-BÀO

Huy luy kính diếu

Tôi mới hay tin buồn rằng: người hiền nội trợ của bạn tôi là M. Nguyễn-nguyệt-Bình, giúp việc tại nhà đến (Sổ-trưng) mới từ trần hôm ngày 5 Mars năm 21 tháng giêng Annum 1926.

Tôi tiếc vì hay tin này rất muốn chẳng đành đến đó mà chia buồn với bạn cho trọn nghĩa kim bằng cho rõ tình quyến thục, nên tôi tạm dời hàng cây qui báo An-lũ cầu chúc cho linh hồn nội trợ của bạn tiêu diêu nơi cõi hồng-lai sau xin chia buồn cùng bửu quyến.

Nguyễn-lục-Trước NUY LUY

Vừa tiếp được tin buồn rằng linh nội trợ của bạn tôi là M. Trương-công-Quốc thơ ký ở chiếc xang. « Một » đang hành công tại Bạch-giã, mới từ trần hôm ngày 25 Mars 1926 này.

Thương thay cho bạn tôi, tuổi vẫn còn xuân mà nửa đường lại gầy gàn cang thương; thêm với xa chơi, để thầy nệm chích! Ôi thăm thay!

Vì tình cố-giao nên tôi để ít lời phân ưu cùng bạn và tôi chúc cho hương hồn lâu lâu được tiêu diêu nơi cõi thọ.

Thước-Hoa

Thời sự

Cánh-thơ

THẮNG NHỊN NÓ KHÔNG CHỊU NHỊN

Ngày 19 Mars lúc 5 giờ chiều, tên Nhịn có việc cái-cọ gây-gỗ với thầy ba (thầy thuốc bác). Hai đảng cãi lầy om sòm trước nhà tên Trịnh-Ký-Sưu 49 tuổi. Tên Sưu bởi thấy tên Nhịn lúc đó say-sưa, nên bước ra canng bảo Nhịn hãy đi về. Tên Nhịn lại có ý tưởng cho tên Sưu bình vực thầy-ba nên không nhịn, bèn day lại gây với Sưu. Tiếng lại lời qua tiếng lại chửi nhau, đoạn Nhịn nổi xung rút dao hải lưỡi ra nhẩy tới đâm vào hông tên Sưu một dao rồi cùng lừng chạy trốn mất (say mà còn sợ ở đấy).

Tên Sưu bị đâm té nhào nằm tại hàng rào trước cửa nhà ra huyệt-làng, trí hồ lên ai nấy lo đem tên Sưu lập tức đến nhà thương Cánh-thơ cho quan thầy chữa cấp. Quan một lớp thì đang truy tầm thắng Nhịn.

Càng may cho mạng tên Sưu còn vững, vì vết dao tuy nặng nhưng nhọt nhọt sưng cho chừ, không thời có lẽ cái mũi dao phải thủng vào tim hoặc vào phổi, mà ở hột ông trời cứu cho, ai cứu cho được!

SỞ NÊU DANH HIỆU XE "BÉCÉ-SPORT"

Những cuộc đua ăn

Đua đường trường
Cuộc đua 17 Janvier 1926

Tốp nhứt (mấy tay đại tài
1er LƯƠNG, 2° LONG

Tốp nhì: KEN

Tốp ba: 1er PHÂN, 2° LUY

Cả thầy đều cỡi xe

Bécé-Sport

và boyau Dunlop

Xe và boyau dùng gần bực

tận thiện tận mỹ rồi

Đua vòng trên Piste

Cuộc đua 15/15 Février 1926

Chạy 1.000 thước

1er J. CÉLIGOURT, 2° DAM-HAI

Chạy 2.000 thước 1er J. CÉLIGOURT

Chạy đua cách Huế-ký, 60 vòng

Equipe nhứt xe Bécé-Sport

Luồng với PHÂN đoạt giải nhứt

Hãy nhớ: Luồng đoạt giải nhứt cái

vòng chót, qua mặt hết hết

người kia, xem cách lướt xồng

thiệt rất đẹp mắt vô cùng

Cuộc đua ngày 17 tháng trước và các cuộc đua trước kia nữa, cũng là cuộc hành trình ở Hà-nội và Saigon của Marc với Demarneffe đường trường rất cam go, lên đèo xuống hũng, thì đủ thấy sự chắc chắn sự bền bỉ của xe BÉCÉ SPORT là dường nào rồi.

Mấy cuộc đua vòng tròn trên Piste hôm khai trương đua đây, thì lại thấy rõ thêm cái sự nhẹ nhàn của xe BÉCÉ SPORT nữa chưa có thứ nào được vậy.

Các cuộc đua trên kia mà xe BÉCÉ SPORT được nổi danh lừng lẫy là bởi.

Người cỡi đều đại tài.

Đồ vật liệu dùng làm cũng tốt nhất hạng

Thế thân sắp đặt tạo thành cũng hơn

người ta hết

của xe

B. C. SPORT

Hết thầy kiêu xe cũng có để bán tại Saigon:

Nơi liêm: LÉ-VAN-DU, đường Amiral Dupré

TÂN-PHÁT, đường d'Ormay

ĐỒ-NHƯ-LIÊN, đường d'Espagne

Còn tại Chợ lớn thì

Nơi hàng: B. CANCELLIER, 66, quai Testard

56, đường Tổng-đốc-Phương

Nơi liêm: MỸ-NAM, 42, đường Tổng-đốc-Phương

LỜI RAO

Kính lời cùng quan khách dựng tường:

Tôi mới dọn một cái nhà ngủ để hiệu là: HOTEL TRẦN-ĐẤT (Nghĩa lại khách lâu) môn bài 26, đường kinh lập Delanoue ở ngay nhà hát bóng Casino, châu-thành Cánh-thơ. Có dọn mười sáu cái phòng sạch sẽ, khoan khoái và đẹp dễ lắm. Trong mỗi cái phòng có để chuông điện kêu kêu bởi; tại nhà ngủ có telephone số 16, tiện bề cho quan khách chuyển vắng với người quen ở xa; có bán cơm tây. Bồi thiệt thà và có lễ nghi.

Vậy xin quan khách có dịp ghé nghỉ một chuyến thì biết, chờ tôi không dám bảo chuốt nhiều lời.

Nay kính,

HOTEL TRẦN-ĐẤT, Cánh-thơ-Ville

RUỒU
CHAMPAGNE IRROY
Là thứ Champagne ngon vô song
Có bán lẻ tại TRUNG-CHÂU-LỮ-QUÁN
18 Boulevard. Delanoue. — CANTHO
Mỗi ve 3\$00
Vị nào muốn mua nguyên thùng xin viết thư cho Mr ĐO-VAN-Y Cánh-thơ mà thương nghị.

yếu đuối
vụng vọt
GAY MÔN
Thuốc SIROP de
DESCHENS
có huyết hơ
Là một chế phẩm của thuốc sirop của Deschens y sĩ bình
Thước này được hưởng lợi từ các thí nghiệm khoa học. Các nhà thuốc tại thành phố đã dùng nó
Tất cả các nhà thuốc và hiệu thuốc đều có bán.

CUỘC TỔNG ĐƠN
Lúc này trong nước nên bình bình
nghèo phát sinh ra nhiều nạn nạn
mạng người. Nhà nước cũng bị lung
lũn lung mà không có ai cứu vớt.
Còn Hội chùa Am-nhơn (Cánh-thơ)
cũng có lòng lo cho dân, nên xin phép
di quyền tiền hôn phở và dân là n
người nhiều mà lập cuộc cầu an và
làm rằm nhân lan di các neo đường
trong tuần lễ 17, 18 tháng hai năm
mà lòng cầu cho dân sự được yên ổn

Chú-liệt NGUYEN-TIEN-HAM, kính mời
CATALOGUE FRANCO SUR DEMANDE

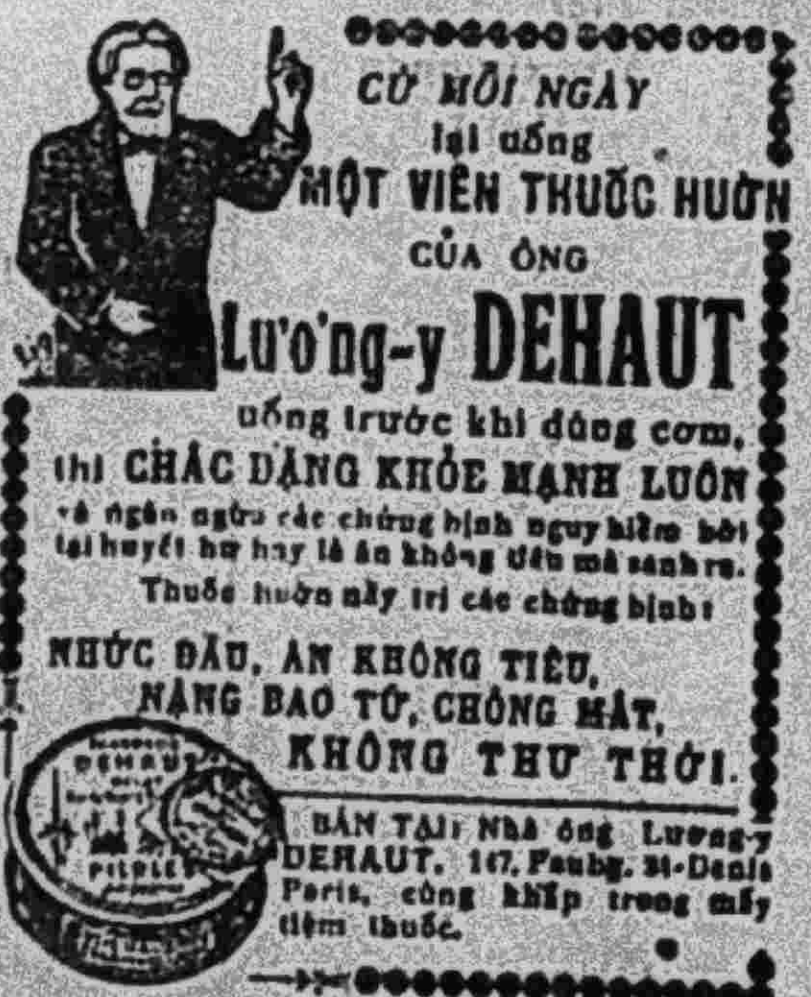
500000 quang

Al n ước t ư s ố m ặ ng là a g i ữ tr ong nh ảy m ấ t t ỉ m u a m a o d a l 20 q u a n g
đ ó n g c h o B A N Q U E D E C R É D I T C O L O N I A L , R U E P A P È R E , M A R S E I L L E .
(F R A N C E) , c ò n s a u s ẽ đ ó n g 10 t h á n g m ỗ i t h á n g 30 q u a n g v ớ a . T r ờ i n g ộ l ại c ó
b i ế t ch ứ n g đ ầu , n ề n l ă m t ừ l ầ n !

Ai muốn mua xin gởi thơ đến cho :
 " AN-QUÁN AN-HÀ CANTHO "

PILULE FOSTES bảo chế tại Spécialité Fostes 25 rue St Ferdinand Paris 71
Ở các nhà bán thuốc tây đều có trữ
án, hãy hỏi mà mua để dành uống trừ
nhau đau lưng rất hay.

giếp đem thân mình mà xưng kiêu

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère 8, Marseille (France)
 Ôn sau đúng 16 tháng, mỗi tháng 20 quang, thì mình được làm chủ việc
 ai sẽ của mình mà chờ ngày trước lãnh tiền.

Có trữ bán tại
TRUNG-CHAU LỮ-QUÂN CANTO
và AN-HÀ LỮ-QUÂN CANTO

(TIẾP THEO

— Không đâu... thiếp đâu giám
chê mình, trước kia thiếp đã biết
rằng mình là một đấng hùng anh thủy
trung chẳng màng, đã làm phen muốn
trách, nhưng nghĩ khải: cứu dân cứu
nước mới đáng làm, mà kết cấu tương
phùng đến nay, thì thiếp đã niệm lấy
đời của mình vô ngần rồi, lẽ đâu
thiếp còn đơ đũa bỏn chẻ khác; có là

thiếp đem thân mình mà xướng kiêu
làm thân trâu ngựa mà đến bới, thì
họa may thiếp mới thoát nạn đó chăng.
Song, thiếp xin mình thử hỏi cho
thiếp để biết làm sự thì mình mới bằng
lòng thiếp cho! Minh ôi! Hiểu nặng
nặng tình, thiếp lại há vì mình mà phải
đổ cho cha thiếp ngấm đòn nơi d-
đài sao?... Không đâu, thiếp ở vậy
sao yêu! Thiếp phải lo trả cái thù đó
cho rồi; nhưng mình ôi! làm sao mà
lo. Bấy giờ có mình đây là chống cửa
thiếp, là rễ của người bất hạnh của
thiếp, là người đại chí nam-nhĩ
lo dạng mà thôi. Chỉ chi như thiếp
là phận má-hồng, quân rận yếm mang,
lại sức yếu hơn người thì làm sao mà
trừ được cái đó? Sợ-rụng của thiếp
trước cây minh, nhưng không lẽ thiếp
để cho mình mang tiếng vì tình mà
phải ra thân đồ kẻ lín! Thiếp mà nên
ngại đây thì mặt là vì lẽ đó, hai nửa
không biết hết của thiếp sẽ được có
lập lại mình chăng?... Nàng nói đến
đấy. rồi làm thinh, chấp
tay lại ngó tới rồi cái đầu xuống
và chum chặm miệng cười đường

chư nàng muốn tâu tâu ý. Ôi là rầu
mày! là nam-nhĩ! Si hồ biết bao?
Tôi nghe nàng nói thì vừa cảm, vừa
mếu, làm cho tôi rớt trí như tờ vò,
ngập ngừng từ tiếng nói! Tôi hỏi:
vậy thì kẻ của nàng bày làm sao,
hãy cho tôi biết với?

— Thưa minh công chỉ dẫu lạ, sáng
minh vừa biết vô-nghê, vừa đủ ri
mưu, thì minh hãy làm đơn mà xin
vào làm mặt-thăm, theo ý thiếp thì
chừng ấy nhân chẳng khó chi mà
trả cho không dặng?

— A phải, nếu thế không nhấc
thì tôi còn phải lừng đi rồi, tôi có
nghe 25 tày tới đây, thì nhà nước nà
bày cuộc thi mà chọn mặt-thăm
cho thiệt là! vậy thì tôi cũng nghe
nàng mà làm đơn xin thì; lạy may
trời nhờ phước lành, chớ được rồi
sẽ sanh kẻ khác! Tính xong công
thuyết, lên ngựa chẳng mấy ngày mà
đến từ tới đến «pau dau» Qua đầu lỵ
đội thì tôi được chạm đầu đàn, và
được thuyết bô qua Vinh-lam mà
lớp vợ cho quan đầu-lỵ ở đó.

Dãy nói qua lại Viechlong, có một
mình ông huyện Trấn-hữu-Phủ là
người giàu hơn hết trong tỉ.h.
Một ngày kia ông sửa soạn khẩu áo
bình tế, rồi lấy râu chìa khóa bước
ra từ sắt lán nỏ vận sở mà mở hé
ánh cửa tử ra. Dè đâu ông mới vừa
đi, đôi mắt trông vào không biết ông
ấy những gì mà hóa phách ông
vung rơi la lên một tiếng rồi té ngã
nằm mà bất tỉ.h. Cả nhà hay chuyện
bằng lạnh đông nhưu khiến ông lâu
lường dẽ ông nằm yên mà kêu cứu.
Đến hồi giờ mới có má ra mà than
hối : "Tôi đi công chi sự nghiệp của
ta thành đồ bấy lâu đã uổng mất
tiền rồi Trời ơi ! tức lắm !" Thử nghĩ
bà huyện này cũng uổng tiền bạc
không ít. Ông huyện là người cầu danh
và tiến thân sao ? Nặng lòng gì lại
để dầu châu ngọc bọ vạ và chỉ cái
áo mà tang ? Bà này lại uổng cái
tâm mưu làm giàu đồng bạc nó đã
vung mất đầu rồi, tức chết đi rồi đời
ai còn lại cuộc làm không có đầu
cái, sao lại mất lạ như vậy ? Trời đất

— Ông nói rồi thì khóc ngất, bà nghe vậy bước lại thì thấy cũng hoàn hảo, nhưng bà có hơi lúng lúng sợ sệt mà nói rằng: — chuyện đã vậy rồi thì phải đi báo báo cho cô bết hay, đừng tằm rủa gian manh, chớ ông khóc như vậy rồi thì cái của rạ nó buồn đủ cho ông hay sao? Chuyện vậy mà xảy ra đây thì người trong nhà lấy chớ gì có đó? — Ông Huyền nói: tôi tính đi đâu được? Bà linh trí không đi báo lùm, đó ở đó mà chờ ư? — Bà Huyền trả lời: tôi cũng muốn đi báo lùm, nhưng sợ đây rồi thì hàng hai của ông nó nói tôi kiếm chuyện bày đặt lừa dối và nói rằng tôi là mẹ mà biểu đến đó chẳng? —

— Bà sao kỳ quá, bà lo đây tức lo giùm cho nó chứ cho ai sao; à nó gièm gièmidou như vậy?..

(Còn nữa)

CANTHO...IMPRIMERIE DE L'OUES
 (Certifié l'impression exacte)